ΛΥΣΗ

α) Η f είναι περιττή και f(-1) = 2. Αλλά , f(-1) = -f(1) δηλαδή f(1) = -f(-1), οπότε έχουμε f(1) = -2.

Η συνάρτηση f είναι γνησίως μονότονη και f(-1) > f(1), οπότε είναι γνησίως φθίνουσα στο $\mathbb R$.

β) Από την ισότητα f(-x) = -f(x) που ισχύει για όλα τα x, αφού η f είναι περιττή, με x = 0 παίρνουμε:

$$f(-0) = -f(0) \Longrightarrow f(0) + f(0) = 0 \Longrightarrow 2f(0) = 0 \Longrightarrow f(0) = 0$$

Άρα η γραφική παράσταση της f διέρχεται από την αρχή Ο.

γ) Η f είναι γνησίως $\phi\theta$ ίνουσα και ισχύει f(0) = 0, οπότε:

- Av x > 0, tóte f(x) < f(0) = 0, onóte f(x) < 0.
- Αν x < 0, τότε f(x) > f(0) = 0, οπότε f(x) > 0.

Παρατηρούμε ότι f(0) = 0 και $g(0) = e^0 - 1 = 1 - 1 = 0$, οπότε οι γραφικές παραστάσεις των συναρτήσεων f, g έχουν κοινό σημείο το G.

Γεωμετρικά, η μοναδικότητα του κοινού σημείου αιτιολογείται από το γεγονός ότι η συνάρτηση f είναι γνησίως αύξουσα, η g γνησίως φθίνουσα και έχουν κοινό το σημείο Ο. Ένα ενδεικτικό σχήμα είναι το διπλανό.

Αλγεβρικά, αν x>0 τότε έχουμε f(x)<0 και $g(x)=e^x-1>0$ οπότε f(x)<0< g(x), ενώ αν x<0 τότε f(x)>0 και $g(x)=e^x-1<0$ οπότε f(x)>0>g(x).

Επομένως, οι γραφικές παραστάσεις των συναρτήσεων f, g δεν έχουν άλλο κοινό σημείο πέρα από το O.

δ) Ο τύπος της συνάρτησης h που έχει τη γραφική παράσταση που περιγράφεται στην εκφώνηση είναι

$$h(x) = f(x+2) + 1 = -2(x+2)^3 + 1 = -2(x^3 + 6x^2 + 12x + 8) + 1$$
$$= -2x^3 - 12x^2 - 24x - 16 + 1 = -2x^3 - 12x^2 - 24x - 15$$

